

Högtidsstämma med Knutsbal den 15 januari 2011

Lördagen den 15 januari 2011 firade S:t Knuts Gille i Landskrona sin 68:e Högtidsstämma med Knutsbal. Även i år hade evenemanget lockat ovanligt många deltagare och festsalen fylldes till bristningsgränsen.

Under högtidligt intåg av Styrande Rådet med gäster sjöng Divertimento "Da Pacem Domine". Äldermannen förklarade Högtidsstämman 2011 för öppnad och hälsade alla varmt välkomna.

Äldermannen framförde också en hälsning från vår Hedersmedlem Dagmar Munck af Rosenschöld. Dagmar har medverkat vid alla Högtidsstämman sedan Gillet återuppväcktes 1944, men valde att avstå i år med orden: "Min far sa alltid att man inte skall medverka, och framför allt inte prata, om man inte kan vara rolig. Och jag är inte rolig just nu...". Dagmar, i våra tankar var du med oss även i år!

Så var det dags för installation av ny befattningshavare och Äldermannen vände sig mot Jeff Svedenborn med det något lustiga: "Broder Övermarskalk, jag uppmanar dig att på det sätt du finner lämpligt föra fram – dig själv!", varvid denne säger: "Jag ber Gillesmarskalkarna föra fram "mig själv". Ja, i vårt Gille är allt möjligt!

Efter 12 förtjänstfulla år som Konterfejare respektive Arkivarie avtackades Bertil Persson och Sven Linde.

Årets Högtidstal valde Äldermannen att ägna våra syskongillen. Inte mindre än sju av dem fanns representerade här ikväll, endast Lund, Flensburg och Wisbys stolar stod tomma. Högtidstalet finner du genom att klicka på Högtidstal 2011.

Lund är det största och äldsta Gillet. Lundagillet har så nära man kan komma i ordalydelse – stulit vårt datum för Högtidsstämma och Knutsbal. Det är därför de inte är representerade här ikväll. Äldermannen heter Jan Alvå och installerades 2008.

Malmö håller Högtidssammankomst vart annat år och i år är det vila som gäller. Äldermannen heter Percy Liedholm och installerades i sin befattning år 2000. Men ikväll gästades vi av Skattmästare Sven Rüter med maka Viveca.

Ystad är ett Gille med anor - 825 år, utan avbrott! Att Ystad överlevde berodde i första hand på att Gillet var ägare till en likvagn, bårtäcke och likbärare och blev därmed ett begravningsgille... Idag vilar dock ingen sorg över detta Gille – här är högt i tak och stämningen är alltid god. Älderman är Ola Månsson men ikväll gästades vi av Stolsbroder Urban Fasth med maka Anne-Marie.

Flensburg har anor från slutet av 1100-talet. Gillet ligger i Tyskland men är ett danskt Gille och gillespråket är danska. Till Flensburg åker man i hög hatt, tom mage och viljan att festa i ett helt dygn. Det är det enda Gille som vår Älderman med Oldfru Monika inte besökt. Men, det ska det bli ändring på denna sommar!

Skanör-Falsterbo firade sitt 60-årsjubileum för två år sedan. Till Skanör åker man i september och då blir det kalas i Falsterbo! Äldermannen heter Bengt Hansson och med hjälp av Oldfru Ewa ser han alltid till att det är bra stämning på balen.

Tumathorp är väl värt ett besök, men ta med karta, kompass, full tank och bra bil, för Högtidsfesten är en fyrstegsraket med ständig förflyttning. Den infaller i juli och vid strålände sommarväder är fracken ingen bra uppfinning... Åldermannen heter Stefan Lamme och installerades 2009. Ikväll gästades vi av Övermarskalk Ola Nilsson med sambo Carina Persson.

Laholm är det Gille som vår Ålderman och Oldfru Monika besökt flest gånger och ett besök kan verkligen rekommenderas. Gillet firade år 2009 sitt 50-årsjubileum med pompa och ståt. Åldermannen heter Arne Mårtensson och har sång på sin repertoar. Och, naturligtvis hade vår Ålderman förberett en liten sång för honom...

Wisby fanns inte representerat här i år och har inte besökt oss sedan 2004. Senast Wisby besökte ett annat Gille var för två år sedan i Skanör och då körde Åldermannen från Wisby vilse i Kävlinge! Wisbygillet grundades 1967.

Ronneby är vårt näst yngsta Syskongille och grundades 1989 med stor hjälp av vår dåvarande Ålderman Eric Kinberg, som också förrättade invigningen. Knutsbalen går av stapeln på Ronnebybrunn och stämningen är alltid hög. Åldermannen heter Lars Malmgren och har innehaft sin befattning i ett år.

Ringsted återinvigdes den 7 januari 2003 och är därmed vårt yngsta syskongille. Men, det var ju här i Ringsted allt började. Morden på allehanda kungar avlöste varandra och Knutsgillena växte fram i spåret av dessa.

Som avslutning på presentationen, en liten dikt från Åldermannen:

Kära gäster från Laholm i norr till Ystad i söder
Tack för ni kom, Systrar och Bröder
Ni sprider alltid glädje i vårt Gille
Sitt kvar, om en liten stund bjuds det dricka med promille...

Det verkade som om Åldermannen redan hade en plan för vad nästa års Högtidstal ska handla om och menade att det skulle kunna utannonseras så här:

Här kommer en trailer för att ni skall veta
2012, blir vi mera konkreta
Tal till var kvinna en gissning så god
Er Ålderman hyllar med egen metod...

Ceremonimästaren uppmanade därefter samtliga Bröder att stämma upp till sång till sina "dygdädla Knutssystrar och utbringa ett 3x3-faldigt leve "För våra undersköna, bedårande och ljuvliga Knutssystrar". Inte var dag man blir fjäskad för på det sättet!

Längst bak i salen satt de 16 förväntansfulla recipienderna. Under repetitionerna kvällen innan hade de fått mycket beröm av Åldermannen och visade därför inte ett dugg nervositet. Så var det ju också dags för "det stora fumlandet", dvs. fastsättning av duva på nya Knutssystrars urringade balklänningar, som Åldermannen avundsjukt påpekade. Varvid Stolsbroder Anders Persson rodnade...

I år hade vi inte mindre än tre 50-årsjubilarer, nämligen Stig och Elsie Laurenius och Siv Liedholm som dekorerades med var sin Guldduva. Den hänger i ett stiltigt band som visade sig lite krångligt att få på plats - över huvudet och under armen. Nej, man kan inte bära den som mitella!

Mellan de olika punkterna i programmet kunde vi som vanligt njuta av sångkören Divertimento. Dirigent Minnamaria Svedebring lämnade för en stund sin kör och framförde ett stycke som knappast lämnade någon oberörd, eller för den delen slumrande. Den som eventuellt nickat till, var nu garanterat klarvaken!

Efter avslutad Högtidsstämma med duvan hissad i taket uppmanade så Ceremonimästaren till uttåg ur salen och vi begav oss ner en våning för supén.

Efter mycket sittande och ännu mera mat, är polonaisen något alla verkat vänta på och inte vill missa. Française går också allt bättre, även om en del ovanligt udda inslag syntes i år. Om det till äventyrs

är någon som fortfarande undrar, ska det härmed en gång för alla dementeras att frivolt med efterföljande kullerbytta inte ingår i traditionell française, ej heller i Knutsgillessammanhang! Hur som helst är och förblir françaisen ett uppskattat inslag som alla med stor, ibland nästan för stor, entusiasm deltar i.

Kvällen fortsatte till Domnivets orkester som i vanlig ordning fyllde golvet till sista dans innan det var dags att hala duvan och bege sig en våning ner för nästa akt - nattmaten. Ja, det är ett långt evenemang det här, men i glada Knutsvänners sällskap går tiden fort och vi ser redan fram emot 2012 års upplaga!

Camilla Christerson
Chrönikör